

L'economia domèstica. PLANIFIQUEM

- I què, avui em penses pagar? O ta mare t'ha posat els texans a la rentadora amb tots els calés dins?
- No t'ho creuràs.
- Segur que no.
- Aquesta vegada ha estat el meu pare.
- Tu has sentit allò que "qui paga descansa"?
- Sí. No. No ho sé. Em sona.
- Doncs si qui paga descansa, qui cobra encara descansa més. Au, passa! Passa...
- Para atenció, perquè només t'ho diré una vegada.
- Ja em fas esperar massa.
- Tu el que necessites és un pla.
- Un pla?
- Un pla.
- Ei, a mi no m'emboliquis, eh?
- Que no vols poder pagar els deutes i comprar-te una bici?
- Doncs sí...
- Doncs necessites un pla financer.
- Un quèèèèè? Estàs flipant, tu...
- Entesos...
- Va, va, va... Quin pla tens?
- Para atenció, perquè només t'ho diré una vegada.

Quan l'Alícia es troba el gat de Cheshire, li pregunta: "Em podries indicar el camí que he d'agafar?" "Bé, això depèn d'on vulguis arribar" respon el gat. Com en el conte, a la vida real, per saber quin camí s'ha de triar és imprescindible saber on es vol arribar. D'això en diem planificar.

Planificar és traçar un pla, en el nostre cas un “pla financer” per aconseguir uns objectius concrets, mirant de controlar tot el que sigui previsible. Encara que no es pot eliminar del tot el risc que hi aporta l'atzar, sí que és possible intentar minimitzar-lo.

- Mira qui arriba.
- Holaaa...
- Què, què tens per a mi?
- Per a tu, el que et devia.
- I per a mi, tinc un pla!
- Vaja!
- És el que té tenir un pla.

Va, ja he complert la primera part del pla: he pagat els deutes. Què més hi ha?

- Fàcil. De tot el que guanyis, en fas tres parts i les poses en tres sobres diferents..... El vermell, no el pots tocar. El groc, per a casos d'emergència. I amb el verd vas tirant.
- D'acord, ja ho entenc. Eh, marxo, que tinc un pla previst.
- Financer?
- No. Dels altres.

La planificació és una qüestió de disciplina i de rigor, però val la pena fer l'esforç.

No s'ha de pensar que en planificar hem de fer simplement unes previsions d'ingressos i despeses i esperar per veure si es compleixen en el futur. No. La planificació és un procés continu que té les fases recurrents següents:

1. Càlcul de les previsions d'ingressos i despeses
2. Control periòdic dels resultats reals
3. Anàlisi de les desviacions (diferències entre el que s'ha previst i el real)
4. Correcció, si cal, de les previsions inicials

- Convida la casa.
- Gràcies.
- De res. Estava pensant a obrir una empresa de càtering, però no sóc gaire bo amb els números. Si em poguessis donar un cop de mà...
- Mmh.
- Para atenció, perquè només t'ho diré una vegada.

Sigui el que sigui el que et proposis, és imprescindible planificar. De primer cal definir els objectius que té la família. Després s'ha de traçar un pla financer per aconseguir aquests objectius. La planificació és un procés dinàmic que s'ha de revisar contínuament i conté bàsicament quatre conceptes: ingressos, despeses, estalvi i endeutament. Crear l'hàbit de planificar i controlar els pressupostos financers de l'economia domèstica genera una disciplina i un rigor útils més enllà de les nostres finances.